

عذاب 700 ساله فطرس با مسح گهواره حسین(ع) برطرف شد

مرحوم آیت الله حق شناس با اشاره به قبول شدن توبه 700 ساله فرشته الهی پس از مسح گهواره امام حسین(ع) بیان داشت: فطرس پس از این ماجرا خود را مقید می‌داند هر کسی به سیدالشهدا(ع) سلام بفرستد، آن سلام را به امام برساند.

مرحوم آیت الله حق شناس با اشاره به قبول شدن توبه 700 ساله فرشته الهی پس از مسح گهواره امام حسین(ع) بیان داشت: فطرس پس از این ماجرا خود را مقید می‌داند هر کسی به سیدالشهدا(ع) سلام بفرستد، آن سلام را به امام برساند.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه فارس، ماه شعبان که ماه اهل بیت (ع) است، ماهی که ولادت امام حسین، امام زین العابدین، حضرت ابا الفضل العباس علیهم السلام به همراه میلاد پر برکت امام عصر ارواحنا فداه خوشحالی مضاعفی را برای شیعه به ارمغان می‌آورد، در این ماه که نزول برکات از سوی خداوند مضاعف می‌شود، بستری را فراروی انسان قرار می‌دهد تا در کنار شادی روحش به ارتقای نفس خود نیز مشغول شود، به همین جهت پای سخن بزرگان عرفان و اخلاق می‌تواند انسان را در این زمینه کمک کند، لذا آنچه که در پیش‌رو دارید سلسله مباحث اخلاقی آیت الله عبدالکریم حق شناس است که ظهر روزهای دوشنبه و چهارشنبه و شب‌های شنبه در سال‌های 64 تا 68 در مسجد امین‌الدوله ایراد می‌کردند:

* توجه به موقعیت‌ها و فرصت‌ها

اول انسان باید توجه به موقعیت خودش بکند؛ موقعیت ذاتی‌اش، موقعیت زمانی‌اش، در چه زمانی، چه جور باید رفتار بکند؟ استاد چه جور دستور می‌دهد؟ عرض کردم امام رضا(ع) بر سبیل قضیه حقیقه فرمود: «رحیم‌الله عبداً أحیا أمرنا» یک وقت، قضیه، قضیه خارجی است، مثلاً یک بار کسی می‌خواهد هر کس که در مسجد است، او را مورد اکرام قرار بده؛ ولی یک بار می‌گوید: هر کس، هر وقت -امروز بود یا هر روز دیگر- به مسجد آمد، مورد اکرام قرار بده که در این صورت فرمایش امام(ع) یک قضیه حقیقت است.

خدا رحمت کند، مورد رحمت لا یتناهی خودش قرار بدهد، آن کسی که دین ما را زنده کند؛ من با گفتن احکام و معارف و شما با آمدن و شنیدن و عمل کردن، همان‌طور که از من پروردگار عزیز سؤال می‌کند، از شما هم محاسبه خواهد کرد، در روز قیامت: «فله الحجة البالغة» حجت یعنی قاطع عذر، پروردگار بر شما حجت دارد؛ احتجاج می‌جوید!... چرا نرفتی یاد بگیری؟ اگر بگویی یاد گرفتم، می‌پرسد چرا عمل نکردی؟ به من هم می‌گویند چرا نگفتی؟ مسئولیت دارد آقا چون! همان‌طور که شما باید بیایید، من هم باید بیایم و به مسئولیت خودم عمل کنم.

* برکت و فضیلت ماه شعبان

این ماه شعبان، ماهی است که درهای خیرات در او باز است: «تنظر فیہ البرکات، تترک فیہ الخطیئات، و تكثر فیہ الصلوات علی محمد و آله»؛ مردم باید در انتظار برکات باشند و از گناهان باید صرف‌نظر بشود و در آن بسیار صلوات بر محمد و آل محمد فرستاده شود.

فرمود: این ماه، ماه صلوات بر محمد و آل محمد است: «و هو شهر الصلوة علی النبی المختار؛ قال الله: «ان الله وملائکته یصلون علی النبی یا ایها الذین امنوا صلوا علیه و سلموا تسلیماً» که صلوات از جانب پروردگار رحمت است، از ملائکه استغفار و از مومنین دعا؛ می‌فرماید: «فینیغی لکل مومن لیبب أن لا یغفل فی هذا الشهر، بل یطهر فیہ لاستقبال شهر رمضان»؛ هر مومن عاقلی باید غفلت نرزد و در این ماه، خودش را برای ماه رمضان آماده کند؛ به اینکه از گناهان، خودش را پاک کند و توبه از مافات کند. «فیتضرع الی الله عزوجل فی شهر شعبان ان الله تبارک و تعالی یعرفک عیوب نفسک».

وقتی که در این ماه آمادگی پیدا کردی، پروردگار مربی تو خواهد شد، موانع را از جلوی تو بر می‌دارد. دنیا خشت و گل که نیست، دنیا تعلقات است، تعلقات را باید بزنیم:

چون به دست خویشتن بستی تو پای خویشتن را/ هم به دست خویشتن واکن کمال این است و بس

این بندهایی که نصف عمر به خودت بستی، تعلق به مال، تعلق به مقدمه تعلق به جاه، آن وقت تمام اینها را که زدی، آن وقت همت واحد می‌شود.

باید بدانی که پروردگار معشوق فطرت است، در آن آخر هم فقط پروردگار است و ما با او سر و کار داریم، امیرالمومنین عرضه می‌دارد:

بار الها! اگر علی بر آتش تو صبر کند، چه طور می‌تواند در فراق تو صبر کند؟ چون علی(ع) می‌داند پروردگار کیست.

*حسرت اهل بهشت

#171& ان اهل الجنة لا يندمون على شيء من امور الدنيا الا على ساعة مرت بهم في الدنيا لم يذكروا الله تعالى فيها» رستگاران در بهشت، هیچ به مافات، آنچه که از دست رفته - زن و فرزند و مال و منال - توجهی ندارند، غصه‌ای آن را نمی‌خورند، تنها غصه آنها ساعتی است که بر آنها گذشته و محبوب حقیقی که معشوق فطرت است، غفلت کرده باشند.

آره جانم! رجب گذشت و رفت؛ چه قدر از ماه رجب استقبال کردید؟ آیا با عمل خودتان ملک داعی را لبیک گفتید؟

*مدارا با نفس انسانیت را از پیشرفت باز می‌دارد

اگر مدارا کنی با نفس خودت، در همین کلاس می‌مانی! در همین کلاس در جا می‌زنی:

پند من بشنو بجز با نفس شوم بد سرشت / با همه عالم مدارا کن کمال این است و بس

شعبان هم واسطه است و مقصد ماه رمضان؛ رمضان هم نمی‌دانیم که آیا هستیم یا نیستیم؟ آی جوان‌ها! جوانیتان، صحت و سلامتتان، غنایتان، فقرتان، همه را مغتنم بشمارید: #171& شبابک قبل هر مک و صحتک قبل سقمک و غناک قبل فقرک و فراغک قبل شغلک و حیاتک قبل موتک»، اگر حداکثر استفاده را نکنی، از تو خواهند گرفت‌ها! اینها نعمت پروردگار است، ببین؛ آن آدم رفته لندن، قلبش را عمل کرده؛ حالا آمده اینجا! باز جای بخیه‌ها چرک کرده است، اما تو الان از نعمت عافیت برخوردار هستی؟ پس قدر بدان.

#171& ان رحمت الله قريب من المحسنين و قال النبي(ص): الاحسان ان تعمل لله كانك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك؛ تو در حضور و محضر پروردگاری، اگر او را نمی‌بینی او تو را می‌بیند: #171&؛ و هو معكم اين ما كنتم؛ علم احاطی قیومی دارد.

#171& انما يكسن جنات عدن الذين اذا هموا بالمعاصي ذكروا عظمى فراقبوني والذين انحنت اصلا بهم من خشيتي وعزتي و جلالی انى لاهم عذاب اهل الارض فاذا نظرت الى اهل الجوع والعطش من مخافتى صرفت عنهم العذاب».

در این بهشت عدن آن اشخاصی ساکن می‌شوند که وقتی اهتمام جستند و قصد کردند که معصیت بکنند، بدانند که در حضور و محضر من هستند و مراقبه این حضور و محضر را بکنند و از معصیت روی بگردانند! عرض کردم، این را صاحب احیاءالعلوم نوشته و احیاء الإحياء هم نقل کرده است که مردی پیش قاضی رفت، برای آنکه زنش را طلاق بدهد؛ قاضی گفت: چرا می‌خواهی این زن را طلاق بدهی؟ زن گفت: ای قاضی اگر در شریعت روا بود که من پرده را از روی خودم عقب بزنم، آن وقت می‌دیدم، جایز نیست این مرد مرا طلاق بدهد. قاضی غش کرد، وقتی که به هوش آمد گفت: من متذکر شدم که پروردگار عزیز می‌فرماید: اگر روا بود که شما به این چشم ملکی مرا ببینید و عظمت مرا درک کنید، هر آینه سزاوار نمی‌دانستید که مخالفت مرا بکنید و در مقام مراقبه نباشید، به عزت و جلال خودم، من به عذاب مردم زمین قصد می‌کنم، ولی وقتی ملاحظه می‌کنم آن اشخاصی را که نسبت به من در مقام مراقبه هستند و از ترس من به گرسنگی و تشنگی(روزه) تن می‌دهند، عذاب را از مردم بر می‌گردانم.

آیا جا دارد که رفقای عزیز، از حالا پیشواز نیمه شعبان بروند؟ در دعای آن شب دارد که کسانی خود را در معرض رحمت الهی قرار می‌دهند: #171&؛ الهی تعرض لك فی هذا الليل المتعرضون»، متعرضون چه کسانی هستند؟ آن اشخاصی که از حالا یک قدری بر طاعتش اضافه بکنند، چشمش را از محرّمات بیوشاند، تعلقاتش را کم کند و بزند، #171&؛ وقصدك القاصدون وامل فضلک ومعروفک الطالبون».

آن اشخاصی که ایمان اشرابی می‌خواهند، چون آن ایمان استدلالی نتیجه کافی ندارد آقا! انسان باید با چشم دل ببیند که این ایمان نتیجه دارد، بعد می‌فرماید: #171&؛ و لك فی هذا الليل نفاتح و جوائز و عطایا»، تو، در شب نیمه شعبان نسیم‌های رحمت و جایزه‌ها و هدایایی داری که البته از حالا باید پیشواز بروی تا آن معنویات کامله برقلب شما افاضه شود، آن وقت مرحوم نراقی می‌فرماید: متعرضون کسانی هستند که خودشان را در معرض آن افاضه قرار می‌دهند #171&؛ و مواهب تمن بها علی من تشاء من عبادک و تمنعها من لم تسبق له العناية منك».

*سخنی پیرامون امام حسین(ع)

حالا چند کلمه هم خصوصیات حضرت اباعبدالله را برای شما بگویم: &#171به رد علی فطرس مقامه فی السماء»، باید توجه کرد که در عالم امر- ما در عالم ماده‌ایم؛ این عالم، عالم خلق است، آنها عالم عقولند؛ آنها از عالم امرند - یک ذره توانی (= سستی) جرم است و از مقامشان باید کناره‌گیری بکنند، فرموده‌اند: این فطرس یک قدری که در امتثال امر سستی کرد؛ پروردگار او را بین عذاب آخرت و دنیا مخیر ساخت، او عذاب دنیا را انتخاب کرد، پس در جزیره‌ای معلق شد و 700 سال در آن جزیره عبادت کرد تا وقتی که اباعبدالله(ع) متولد شد، خوب! حالا خداوند جبرئیل را در یک همچین شبی با هزار ملک برای تهنیت رسول اکرم(ص) فرستاد، وقتی که عبور آنها به فطرس افتاد، سوال کرد به کجا می‌روید؟ به چه کار مأمورید؟ شرح دادند، فطرس گفت: جبرئیل تو را به خدا قسم، مرا هم با خودت ببر تا رسول اکرم(ع) در حق من شفاعت کند و من از این عذاب خلاص بشوم، چون خدمت رسول اکرم(ص) شرفیاب شدند، شرح حال فطرس به عرض رسید؛ حضرت فرمود: فطرس را بگو که خودش را به گهواره حسین مسح کند.

خودش را به گهواره اباعبدالله مالید و به آسمان عروج کرد و آزاد شد و می‌گفت: کیست مثل من؟ من آزاد کرده حسینم! عرض کرد یا رسول‌الله من به پاداش این نعمت، هر کس که به حسین عزیز سلامی بفرستد، صلواتی بفرستد، نمازی هدیه کند، بر ذمه من است که آن را به حسین عزیز برسانم.

امیدوارم به حق امام زمان به حق این مولود عزیز، به حق این ماه عزیز، هر کس چیزی می‌خواهد، حاجتی دارد، برآورده شود، امیدوارم همان‌طور که بال‌های فطرس را به او عطا فرمودند، پروردگار به شما هم دو بال علم و عمل اعطا فرماید که همه با هم از این چاه طبیعت به عالم ملکوت پرواز کنیم.